

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie A. N., uniewinnionego od czynu z art. 157 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron, w dniu 17 listopada 2022 r.

kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 28 stycznia 2022 r., sygn. VI Ka 604/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 2 września 2021 r., sygn. II K 611/20

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. oraz art. 526 § 2 k.p.k.

postanowił:

1. **pozostawić kasację bez rozpoznania;**
2. **zwołać oskarżyciela posiłkowego od kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Prywatnym aktem oskarżenia z dnia 10 sierpnia 2020 roku A. N. został oskarżony o to, że w dniu 30 marca 2020 roku o godzinie 16:30 w lokalu handlowym w B. przy ul. [...] dokonał pobicia pokrzywdzonego A. B. w ten sposób, iż uderzał go pięścią po twarzy, głowie, klatce piersiowej, ramionach oraz przedramionach obustronnie, czym spowodował potłuczenia ramion, głowy, przedniej części klatki piersiowej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała poniżej 7 dni, tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 2 września 2021 roku, sygn. akt II K 611/20, Sąd Rejonowy w Bolesławcu uniewinnił A. N. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskutek

zaskarżenia powyższego wyroku przez oskarżyciela prywatnego i jego pełnomocnika, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 28 stycznia 2022 r., sygn. VI Ka 604/21 utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

Kasację od wyroku sądu odwoławczego wniósł osobiście oskarżyciel prywatny zarzucając obrazę szeregu przepisów postępowania. Z uwagi na niedopełnienie obowiązku sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata lub radcę prawnego, został on wezwany do usunięcia tego braku formalnego w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji. W tak zakreślonym terminie kasację wniósł pełnomocnik oskarżyciela prywatnego, podnosząc tożsame zarzuty obrazy prawa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ten wymaga zatem „sporządzenia i podpisania” kasacji przez adwokata lub radcę prawnego, a tym samym, aby osoba, która podpisała kasację, wniosła również swój wkład intelektualny do treści tego pisma. Mówiąc wprost – by była jego autorem.

Kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego cel stanowi eliminacja z obiegu prawnego orzeczeń dotkniętych najpoważniejszymi uchybieniami. Podnoszone w tej skardze zarzuty powinny wskazywać na uchybienia określone w art. 439 k.p.k. lub inne, ale rażące, naruszenie prawa, do jakiego doszło w postępowaniu odwoławczym, co w konsekwencji mogło mieć istotny wpływ na treść prawomocnego orzeczenia. Ze względu na ten szczególny, formalnoprawny charakter kasacji, przepisy zawierają wymóg jej sporządzenia i podpisania przez wysokokwalifikowane podmioty wymienione w art. 526 § 2 k.p.k., w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu tych skarg, a zwłaszcza ich merytorycznej poprawności. Konieczność nie tylko podpisania, ale i sporządzenia kasacji przez podmiot kwalifikowany, są dodatkowym warunkiem formalnym kasacji jako pisma procesowego (postanowienia SN z dni: 13 maja 2020 r., III KZ 12/20, LEX nr 3208034; 7 października 2020 r., IV KK 414/20, LEX nr 3081304; 5

listopada 2020 r., V KK 392/20, LEX nr 3200401; D. Świecki (w:) B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, *Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany*, LEX/el. 2022, art. 526).

Wymogu tego nie spełnia więc podpisanie tekstu, który sporządziła sama strona, ani też wyrażona w odrębnym piśmie akceptacja kasacji sporządzonej przez stronę, jak również odwołanie się do treści takiej kasacji czy też przepisanie kasacji samej strony lub – przy obecnych możliwościach technicznych – skopiowanie pliku zawierającego takie pismo. Przewidziany w art. 526 § 2 k.p.k. procesowy przymus "sporządzenia" kasacji przez obrońcę lub pełnomocnika nie może być uznany za dopełniony, jeżeli wykwalifikowany przedstawiciel procesowy ograniczył się do przepisania lub skopiowania pisma reprezentowanej przezeń strony, dodając jedynie w jego nagłówku i zakończeniu swoje dane oraz składając podpis. Takie wniesienie kasacji stanowi w istocie próbę obejścia dyspozycji art. 526 § 2 k.p.k., gdyż kasacja tylko pozornie zostaje sporządzona przez pełnomocnika, a w istocie jest to pismo sporządzone przez stronę postępowania (zob. postanowienia SN z dni: 20 października 1998 r., III KZ 109/98, OSNKW 1998/11-12/57, 15 grudnia 2010 r., IV KZ 73/10, OSNWSK 2010/1/2532, 25 lipca 2013 r., SDI 14/13, LEX nr 1347901, 29 maja 2013 r., SDI 8/13, OSNKW 2013/9/80; 19 marca 2015 r., VI KZ 2/15, LEX nr 1654757, 30 czerwca 2021 r., IV KK 305/21, LEX nr 3301570; T. Grzegorzczak (w:) P. Hofmański (red.), M. Jeż-Ludwichowska (red. nauk.), A. Lach (red. nauk.), *System Prawa Karnego Procesowego. Tom IV*, str. 529; J. Matras (w:) K. Dudka (red.), *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Warszawa 2020, s. 1173).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt przedmiotowej sprawy należy jednoznacznie stwierdzić, że kasacja złożona przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego stanowi wierne powtórzenie "kasacji" wniesionej osobiście przez oskarżyciela prywatnego. Konstatacji tej w niczym nie zmienia fakt, że w piśmie pełnomocnika dokonano drobnych, redakcyjnych poprawek. Analiza treści obu pism nie pozostawia wątpliwości, iż to podpisane przez pełnomocnika w istocie stanowi niemal w całości wierną kopię pisma wniesionego przez stronę. Powyższe stwierdzenie wzmocnione pozostaje faktem, iż w uzasadnieniu pisma podpisanego przez pełnomocnika wprost widnieją sformułowania wyrażone w pierwszej osobie

liczby pojedynczej, odnoszące się w szczególności do stanu psychicznego oskarżyciela prywatnego.

Z tych też względów nie można przyjąć, że pismo z dnia 25 maja 2022 roku podpisane przez radcę prawnego J. B., stanowi kasację „sporządzoną” przez radcę prawnego, stosownie do treści w art. 526 § 2 k.p.k., jako że dokonała tego w istocie strona, a pismo to zostało jedynie podpisane przez jej pełnomocnika.

Uznać wobec tego należy, że nie doszło do skutecznego usunięcia braku formalnego, co w konsekwencji nakazało Sądowi Najwyższemu pozostawienie jej na podst. art. 531 § 1 k.p.k. bez rozpoznania (por. postanowienie SN z dnia 12 lipca 2007 r., II KK 258/07, LEX nr 567719; postanowienie SN z dnia 30 czerwca 2021 r., IV KK 305/21, LEX nr 3301570).

Jednocześnie Sąd Najwyższy zwolnił oskarżyciela posiłkowego od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego.

[as
a!]